СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 71. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, четвер, 11-го квітня 1946. No. 71. NEW YORK and JERSEY CITY, Thursday, April 11, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

УРЯД ХОЧЕ ПАЙКУВАТИ МУКУ ДЛЯ ПРОДАВЦІВ

Секретар рільництва Андерсен заявив на пресовій конференції, що він має готовий плян пайкування муки для пекарів і крамниць, але не для господинь. Проти цього дуже гостро запротестували власники млинів і загрозили, що вони позамикають млини. Вони твердять, що пшениці в Злучених Державах є замало, щоб із готових припасів можна було експортувати заграницю 25 відсотків, як це пляну€ уряд на це, щоб ратувати европейське населення від голоду. Колиб підприємці виконали загрозу, тоді в Америці буде велика недостача муки впродовж найблизших трьох місяців.

СЕНАТОВИ ПРЕДЛОЖЕНО ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ЗЛУКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ.

Департамент Спільної Оборони" — так мав би називатися злучений департамент армії, фльоти й повітряних сил Злучених Держав, колиб конґрес приняв давніше проголошене домагання президента Трумана в цій справі. Після довшого переслухання знавців як свідків у підкомісіях це домагання появилося остаточно в сенатській комісії для Військових Справ у виді сформульованого законопроекту. У законопроекті, крім самої злуки теперішних департаментів, передбачено ще „Міждепартаментову Раду" для спільної оборони. На чолі нового Департаменту Спільної Оборони має бути поставлений секретар, який мав би засідати в кабінеті президента. Крім нього мав би бути ще один підсекретар і якесь число асистентів.

Водночас оприлюднено проект зорґанізування великої резерви повітряних сил при воєнній фльоті, як це сказав у своїй промові в Шікаґу адмірал Едвард С. Ювн.

КОМІСІЯ ПАЛАТИ ЗА ПРОДОВЖЕННЯ ПРИМУСОВОГО ПОБОРУ.

Військова Комісія палати репрезентантів приняла 15 голосами проти 8 плян продовження теперішнього закону про примусовий побір рекрута до 15 лютого 1947 року. Засідання над цею справою тривало цілий день у вівторок 9 квітня. Окремо буде радити комісія сенату над цею справою. Надіються, що сенатська комісія прийме плян продовження поборової служби зогляду на теперішнє непевне положення в світовій політиці.

БУДЕ СТВОРЕНИЙ УРЯД ПІДСЕКРЕТАРА ПРАЦІ.

Палата репрезентантів приняла законопроєкт про створення становища підсекретаря праці і трьох асистентів. Вони будуть діставати платню по $10.000 річно і їх іменування мусить мати потвердження сенату. Законопроєкт потребує ще підпису президента, щоби стати законом.

ШВЕЛЕНБАК ЗА НЕГАЙНЕ ПОШИРЕННЯ СУСПІЛЬНОЇ ЗАБЕСПЕКИ.

Секретар праці Луїс Б. Швеленбак віднісся до конґресу з домаганням, щоб поширити закон про суспільну забеспеку на 20,000,000 свіжих робітників і щоб признати для всіх подвійне відшкодування. Про старечу пенсію висловився Швеленбак, що вона зовсім не вистарчальна. Він заявився за те, щоб мінімальну старечу пенсію піднести з $10 на $20, а максимальну з $85 на $120 місячно.

Замітний в домаганню є проєкт, дати суспільну забеспеку також для фармерів і фармерських робітників, а навіть і таким бизнесменам, які мають свої власні варстати праці. Окремо домагається секретар забеспеки для воєнних ветеранів.

НЕ ДАЮТЬ ГРОШЕЙ НА АМЕРИКАНСЬКУ РОЗВІДЧУ СЛУЖБУ.

Буджетовий Комітет палати репрезентантів зчеркнув із буджетового прелімінаря на наступний рік суму $4,150,000, призначену на ведення розвідчого бюра, створеного президентом в січні під назвою „Краєва Розвідча Влада". Комітет став на тому становищі, що ця розвідча служба має на цілі політичну діяльність, а її можуть вести інші департаменти.

Одначе між конґресменами панує переконання, що цей видаток буде признаний в дискусії над буджетом в повній палаті.

ПЕРШІ РОДИНИ ВОЯКІВ ВІДІЗДЯТЬ В ЕВРОПУ.

Вояки, які служать в американській окупаційній зоні в Німеччині, будуть могли жити із своїми родинами, як це рішив воєнний департамент. Перша ґрупа таких родин, в числі 1,446 жінок і дітей, відіде до Европи 18 квітня воєнним траспортом. Вони везуть з собою всякі американські кухонні й домашні прилади, яких тепер не можна дістати в Европі.

Уряд відкидає прохання Советів, щоб не ставити під суд їхнього шпига

Уряд Злучених Держав відмовив проханню советського уряду, щоб не ставити під суд советського лютенанта Николая Г. Редіна, якого арештували агенти Еф Бі Ай 26. березня в Портленді, Ореґон, коли він мав всісти на корабель і відїхати до Росії. Ґенеральний поркуратор Там Клерк вияснив, що арештування Редіна є вислідом довгого слідства і що докази є доволі сильні, щоб його поставити під суд. Тому, що Редін був членом советської комісії для купівлі, він не має дипльоматичної незайманости і нема причини робити для нього виїмку. Департамент стейту повідомив советську амбасаду про законні вимоги в таких справах і запевнив, що підсудний буде мати спромогу поставити своїх обонців. — Із міста Сіетл, в Ореґоні, звідомляють, що велика судейська лава рішила поставити Редіна під суд за злочин шпигунства. Йому закидають чотири злочини у звязку з шпигунством, яке він переводив на американських кораблях.

ВЕЛЕС ДОМАГАЄТЬСЯ ПРОСЛІДЖЕННЯ СПРАВИ ГРЕЦІЇ В О.О.Д.

Бувший підсекретар стейту Сомнер Велес пише в синдикованій статті свої замітки з нагоди переведених виборів у Греції і завважує, що ці вибори були зовсім законні, всупереч заповіданню з Москви, що в Греції прийде до скандалу. Коли й були які спроби викликання заколоту, то вони йшли збоку комуністів, які намагалися не допустити до виборів. Велес твердить, що Греція є осередком, з якого Совети хочуть поширити свою діяльність на Середземне море і на Близький Схід. Тому, що Греція окружена про-советськими урядами в Болгарії й Альбанії та Югославії, Рада Забеспеки Організації Обєднаних Держав не повинна розїхатися з теперішніх нарад, поки не прослідить справи Греції і поки не забеспечить грекам свободи у їхнім краю.

НОВІ АМБАСАДОРИ ДЛЯ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ.

Президент Труман іменував і вислав до сенату для затвердження нових амбасадорів для країв Південної Америки. Це такі номінати: Джордж С. Месерсмит для Арґентини, Вилйем Полі для Бразилії, Джозеф Флек для Болвії. Крім цього президент назначив міністра до Савді Арабії в особі Р. Чайлда. Зогляду на це, що номінати це випробовані дипльомати, надіються скорого їх затвердження в сенаті.

Для якої цілі привозять Совети літаками золото до Парижа? -- питають у Франції

Цілком припадково відкрили на летунськожу полі біля Парижа, що зветься „Ле Бурже", що американського виробу советські літаки, що користуються дипльоматичною незайманністю, привозять з Москви якісь тяжкі паки, які зараз забирають з літаків до советських автомобілів і відвозять до советської амбасади. Ні ті літаки, ні ті паки, ні люди, що прилітають з Советів, не підлягають інспекції. Та так раз сталось, що одна така пака розбилась і тоді завважено, що вона повна золота та долярових і стерлінгових банкнотів. Це дало притоку до різних балачок. Питають: На що й для кого це золото? Франція винна Советам за пшеницю і вона повинна би вивозити золото до Советів, а не Совети до Франції! З другого боку підкресляють ,що тепер комуністи в Франції розпоряджають великими фондами і ведуть величезну пропаґанду в цілому краю, засипуючи міста і села різними брошурами і відозвами. Є теж повно ґазет, що їх видають чи контролюють комуністи. Що правда, то в пресі розголошено вістку про позичку Советів Франції в золоті, але французький уряд проголосив, що ці поголоски позбавлені всяких основ. З цього заключають, що Кремль хоче тепер опанувати Францію і тому дає французьким комуністам великі суми на те, щоби здобували в краю вплив і перевагу.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ ВЖЕ ОПУСКАЮТЬ ІНДІЮ.

Настає кінець „американській інвазії" в Індії, бо отсе зачалося вицофування американських військ з воєнного терену Бурма-Індія. Цікаве, як британці й індійці глядять тепер на побут американських хлопців, як їх судять. Про це й пишуть американські кореспонденти. Індійці думають, що як американці заберуться, то буде можна нормальніше жити під економічним оглядом, а теж ослабне британський „імперіялізм". Многі з британців та індійців не любили, що американські вояки не мають добрих манер, що байдужі до політики, а забагато займаються жінками. Але назагал добрі сторони американців таки мабуть переважають: їхня неформальність, гумор, товариськість. Та коли мова про самих американських хлопців, то вони раді, що можуть відїхати домів.

МЕНШЕ НА ІДЕОЛЬОҐІЮ, А БІЛЬШЕ НА МОРДИ — В АНТИСЕМІТИЗМІ.

Американський прокуратор на суді в Норемберґу ,суддя Роберт Г. Джексон, звернув увагу, що перед Мілітарним Міжнародним Трибуналом, що судить націстівську верхівку як воєнних злочинців, більше звертається уваги на „антисемітизм" і націстівську „ідеольоґію", ніж на те, що націстівську верхівку обвинувачується у морді чотирьох чи пятьох мілiонів жидів. Не іде про те, каже Джексон, чи і який нарід вищий, або чи хто любить жидів, чи ні. Іде про вбивства людських істот. Злучені Держави, що обвинувачують, не хочуть, щоб судова розправа обернулась в поширювання націстівської ідеольоґії, чи націстівської літератури, які є одним з великих злочинів націстівського режіму.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ В ОПЕРІ В ПЕЙПІНҐУ.—Картина ця представляє кімнату за кулісами Пейпінґської Опери (Китай), де бачимо двох китайських оперових співаків, що вже перебрані й ухарактеризовані й готові до виступу на сцені. Тих китайських артистів, як виявляє картина, відвідали американські вояки. Опера давала вистави для Першої Дивізії Маринарів.

ҐРОМИКО БЕРЕ ЗНОВ УЧАСТЬ У НАРАДАХ РАДИ ЗАБЕСПЕКИ

У Раді Забеспеки Обєднаних Держав, що відбуває засідання в Гонтер Каледж у Ню Йорку, усе — в порядку. Радять спокійно і всі разом, бо вернув советський делеґат, амбасадор Ґромико, що покинув був наради через іранско-советський конфлікт. Як американські кореспонденти обрахували, то його не було в Раді Забеспеки 13 днів, 21 годин і 46 мінут. . .

ЗАДЕРЖАТИ ІРАН В АҐЕНДАХ!

В Раді Забеспеки роздумують тепер, як довго буде тривати спокій. І кажуть, що мабуть недовго, бо от Іран вніс прохання, щоби справу ірансько-советського конфлікту ще далі держати в аґендах Ради Забеспеки, аж до 6. травня, до якого то часу Совети зобовязались цілковито вицофати свої війська з Ірану. Та Совети займають інше становище. Вони кажуть, що затримання цеї справи до 6. травня є неправильним, незаконним і противиться Чартерови Обєднаних Держав. Щож це означає? Отже принаймні гарячу дискусію в Раді Забеспеки. Та надіються, що тим разом уже Ґромико не покине нарад.

ПОЛЬЩА ВНЕСЕ ЗАКОЛОТ.

Польський амбасадор, Оскар Лянґе, завдасть Раді Забеспеки нового клопоту. Ото, як загально кажуть, під натиском Советів буде домагатись, щоби Рада заняла рішуче становище супроти режіму ґен. Франка в Еспанії, що має бути загрозою міжнародного миру. Злучені Держави і Британія не є тої думки, що Еспанія навіть з Франком є такою загрозою, хоч раді би бачити Еспанію без Франка при владі. Далі вони вважають, що таке вмішування у нутрішні справи якогось краю є дуже небеспечним прецедентом. Та як би хто не ставився до цеї проблеми, польський делеґат матиме нагоду висказати свої погляди і пропозиції, над якими готова розвинутись не менше гаряча дискусія як над Іраном.

ТРУМАН І ПЕПЕР У СОВЄТСЬКІЙ ПРЕСІ.

Московські ґазети дали мало місця промові президента Трумана в Шікаґо, де він говорив, що Злучені Держави є сильні й остануть сильними. Зате двічи більше місця призначили сенаторови Пеперови, що критикував цю промову і домагався, щоб Америка забрала всі свої війська з чужих країв.

ВЕЛИКИЙ УСПІХ!

Є таким у Москві, як звідомляє советська пресова аґенція, договір між СССР. та Іраном. Так виглядає, якби тепер мала зачатись нова епоха в советсько-іранських відносинах, що матиме світове значення.

СОВЄТСЬКИЙ ВИКРУТ.

Як відомо, спір між Іраном і Советами є через те, що Совети не вицофали своїх військ з Ірану згідно з договором і зобовязанням з 1942 року. На тому стоїть Анґлія, а далі теж і Америка. Та московська „Правда" винайшла тепер щось інше. Каже, що советські війська остають в Ірані на підставі советсько-іранського договору з 1921 року, який дає право Советам мати в Ірані армію для оборонних цілей.

АМЕРИКА І АНҐЛІЯ — ПРОТИ.

Це так у справі Ірану, а проти Советів. Себто обидві держави не годяться на те, щоби счеркнути іранско-советський конфлікт з аґенд Ради Забеспеки в такий спосіб, як цього домагаються Совети. Інакше виходилоб, що Совети мають слушність, а Рада Забеспеки, коли взялася за цю справу.

ІНДОНЕЗІЯ-ІРЛЯНДІЯ.

Відносини між Нідерляндами і Індонезією готові упорядкуватися у подібний спосіб, як це сталось між Анґлією і Ірляндією. Таке заповідають. Теж кажуть, що індонезці не хочуть, щоб голяндці взагалі забрались, бо доцінюють вартість їхнього побуту з культурного й соціяльного боку.

МАДЯРИ У МОСКВІ.

Угорщина, що тепер стала советським саталітом, їздить тепер доМоскви на наради в такий самий спосіб, як недавно їздила до Берліна. Московське радіо передає про прибуття до Москви мадярського премієра Ференча Наґі і мадярського міністра заграничних справ.

В КИТАЮ НЕМА ЗГОДИ.

Збратання Куомінтанґу з комуністами довго не потривало, бо звідомлення з Китаю подають день за днем щораз гірші відомости про напруження між ними. Зокрема не вгавають комуністичні атаки на особу Чянґ Кай Шека. Знов в Манджурії йде боротьба між комуністичними військовими частинами і Куомінтанґу. Преса Куомінтанґу відповідає комуністам, що вони держаться тої самої тактики, що й японці. Ті останні не казали, що вони хочуть підбити Китай. Вони тільки казали, що Куомінтанґ та Чянґ Кай Шек недобрі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МУСИМО БУТИ СИЛЬНИМИ І НИМИ ЗАЛИШИТИСЬ!

Президент Труман заговорив до народу дуже простою і всім зрозумілою мовою, коли сказав на святі у Дні Армії, що перебрані нами обовязки в справі забеспеки світового миру вимагають від нас бути сильними. Саме так нині відчуває кожна розумна людина в Америці, коли вдумається у ті великі переміни, що зайшли у відношенню нашого краю до інших країв, чи до світа взагалі. Одні тільки большевики думають інакше. Вони проти цього, щоб Америка була сильною.

Ми дійшли до верха слави. Просто вірити не хочеться, щоби така молода держава могла дійти у модерних часах за такий короткий час до такої великанської сили і такого великого авторитету в світі, як це сталося з американською державою. І така є дійсність, що як хто в світі не оглядається на Кремль у Москві, то він певно глядить у сторону Вашингтону. До такого положення причиняється у многому теж й Англія, що досі верховодила світом, а яка тепер дещо з цеї слави передає на Америку.

Не маючи ніяких імперіялістичних побажань, а тим самим не задумуючи на нікого нападати, ні з ким воювати, наш край має важке завдання спинити чи ослабити намагання тих, що хотілиб загарбувати чи загарбане вічно держати. Через те ми вплутані тепер у різні складні проблеми на Близькому Сході, над Чорним Морем, на Середземнім морі, в Дарданельських протоках, на Додеканезьких островах чи в Триполітанії в Африці, де зустрічаються інтереси Великої Британії та Советського Союзу. Усі ті суперництва мають повно запальних складників, з яких моглаб навіть розгорітись і світова пожежа. А в кожному такому конфлікті, якщоб він не був полагоджений мирним шляхом, требаб Злученим Державам вживати згодом сили. Так це розуміє світ. На такому заключенню побудовані основи Організації Обєднаних Держав. А ті основи не тільки моральні, але й оперті на фізичній силі, й то в першу чергу на силі Злучених Держав. Ось це є та велика різниця, що відрізняє давну Лігу Націй, в якій не було Злучених Держав, від Організації Обєднаних Держав.

Тому, як президент напирає на конгрес, щоб він остаточно полагодив справу затримання і збільшення мілітарної сили нашої держави, продовжив Поборовий Закон, чи заставив молодь віддавати рік життя під мілітарну підготовку, то він домагається того, що є нині необхідним. Наш авторитет у світі не буде вдержаний гарними заявами, але головно тим, що евентуальний напасник знатиме, що ми є готові кожної хвилини його покарати. Нова агресія не сміє вже застати наш край так неприготованим, як він був ним в 1917 році, чи в 1941, вже й з тої простої причини, що хто тим агресором не був би, він звернеться у першу чергу проти — Злучених Держав, як того чинника, що певно стане його противником. А коли президент кладе такий сильний натиск на силу в часі коли війна скінчилася, то видно, що маємо кінець війни, але небеспека агресії далі існує.

За допомогу: щедру і постійну

Ми, американські українці, намітили собі широкий плян оборони поневоленої України і допомоги нещасним українським жертвам війни. В цьому, себто в такому роді праці, ми не одинокі. Всі етнічні групи в Америці так зробили і так поступають. Жертвують і обороняють перед диктатурами і насиллям своїх рідних в Европі, чи деінде.

Що так є, треба тільки поглянути на американських жидів, і то в кожній місцевости. Бо приглянувшись їхній акції, зараз зрозуміємо, й відчуваємо, як треба в таких випадках поступати.

Або погляньмо хоч на американських поляків. Вони призначили цього року місяць травень на те, щоби зібрати **міліон долярів** на саму тільки політичну акцію оборони Польщі та її права на цілком самостійне життя. Подумаймо: міліон долярів на один рік і то тільки на одну політичну акцію!

А чи ми інакші? Чи ми не маємо такого самого серця для наших рідних в Европі, як його мають інші американці супроти народів, з яких вийшли? Правда, ми не такі багаті як американці з інших етнічних груп. Але ми і не такі бідні. Кожного з нас нині стати на жертву, і то на щедру жертву. Але чи так є? Якби було, то правду кажучи, ми вже давно не повинні би накликувати наших громадян до стодолярових жертв. Але так є, що ще й досі не знайшли **250** стодолярових жертводавців, а не тих 500, за якими пошукуємо.

Маємо два комітети, що ведуть загально-народну акцію: політичну і допомогву. **Український Конґресовий Комітет** займається головно політичною обороною права українського народу на життя вільне від страху, терору і диктатури. Знов **Злучений Український Американський Допомоговий Комітет** зосереджує свою діяльність головно біля гуманітарної акції. Обидва Комітети не можуть сповнювати своїх завдань, як не будуть надходити від нашого громадянства постійні жертви. Бо постійна акція вимагає постійних жертв, себто постійного матеріяльного попертя збоку цілого загалу. Всі ми бажаємо собі такої акції. Так усі разом мусимо дбати, щоби уможливити Комітетам правильне функціонування.

Коротко кажучи: Жертвуймо і ще раз жертвуймо! Придумаймо щораз нові способи збірок. І то в кожній організації, в кожній громаді, як і в кожній парохії. Тільки такими спільними трудами зможемо осягнути щось більше. Це мусить кожний і кожна з нас знати і розуміти. До цього не повинні ми навіть закликати, бо ті речі повинні вже бути в голові й в серцю усіх нас. А зокрема в тих, що вже подіставали листи з Европи від своїх найближчих і переконалися, що за пекло нині на українських землях, що за велике горе переживають наші рідні на своїх землях чи на чужих, на скитальщині.

М. В.

Наш рахунок червоному окупантови

(З Европи до „Свободи")

(Продовження).

Байдужо-вороже ставлення до ремонту водогону привело не лише до провалів біля друкарні, заснованої у XVIII. ст. та клюбу, улаштованого „господарями" з кращих будівель Лаври, але й спричинило до оповзню печер і руйнації чудової архітектури Мазепинної вежі, сильно пошкоджено Троїцьку браму тощо. Безліч збройних наскоків грабіжників і результат — пограбування церков. А чи могло це все відбуватися за дбайливого ставлення „влади народньої" до неоцінимих памяток українського народу. Ні, тогоб — не було.

Томуто в наслідок всього цього нехтування, зумисного плюндрування й є картина ставлення влади большевицької до памяток світового значіння, що й саміж большевики „спромоглися" константувати в своїй же таки газетці „Пролетарська Правда" ч. 82 за 18. IV. 26 р. Ми вже не згадуємо того, що все золото, все срібло з Лаври було „вилучене" ще в 1921-22 рр. на користь „голодающих" Надволжжя, чи в Китай на революцію.

Та прийшов „славний час"

„Розкуркулювання" церков від дзвонів.

Лавру, хоч вона й була вже історичним музеєм на той час і здавалосяб дзвони треба булоб залишити, як експонати — її пограбовано остаточно з останніх благовісників. Серце роздиралося від жалю, коли падав найбільший дзвін із Лаврської дзвіниці, що має до 400 метрів висоти. Дзвін, хоч і впав на забрукування, але не розбився, не хотячи коритись катові, ні діяволам, сатані в образі кремлівської потвори. Розбивали його робітники й тільки сльози ковтали гіркі Та що мали вони робити — наказ був такий!...

Але то було за часу „мірнаво строітельства" СССРії. Надійшла друга світова війна. Всі цінності переховувані в „музейному містечку", яким найменували сталінські безбожники колишню Києво - Печерську Лавру, було вивезено большевиками так само, як вивезено було й із усіх історичних музеїв. В однім лише Володимирськім Соборі, що також належав до „музейного містечка" й іменовано „музеєм безвірників (безбожників)" залишено було „старе барахло" та „макалятуру", старе й заборонене, конфісковане друковане слово, якого не треба було й большевикам.

У день відступу большевиків з Києва, цебто 19. вересня 1941 року (на Чудо Архангела Михайла), після цілоденного палення (18 і 19 вересня) будинків, заводів, фабрик; підривання мостів (яке робили в такий бандитський спосіб, що не попередивши людей, їм, довкола мостів, повилітали всі шибки з вікон, рями навіть з лутками повиривано було!), після цього було зірвано останнім ланцюговий міст через Дніпро (бо всі мости вже були перед цим зірвали), а потім і Успенський Собор Києво-Печерської Лаври (підрив якого большевики приписують німцям), а разом і тих вісім манастирських будівель.

Не порядком захисту проклятих німецьких фашистів, чи виправдування їх, такої грабіжницької політики, як і політика большевиків щодо України, а з мотивів справедливости, вірогідні свідки стверджують, що Лавра потерпіла від советських рук, які підмінували були всі установи Києва, церкви й манастирі, але не встигли всього зірвати відступаючи, бо вже були в мішку.

Що було потім, нам, на великий жаль, не відомо. Але повірмо очевидцям, які розповідають, що, коли „войовничі безбожники" (так себе іменували большевицькі безвірники) схопивши свої „бебехи" під пахви, мусіли податися за Урал, до Уфи, — до Лаври вернулися ченці, що були розіслані большевиками ще в 1923-4 роках.

Лавра знову стала святинею.

Не такою величавою, як то за часів свого розквіту, але вона почала оживати. При Лаврі знову на постійно оселились 27 ченців; шестеро з них несли охорону (не подумай читачу, що воєнізовану чи озброєну!) та правили Службу Божу в Китаєві в Преображенні.

Настоятелем Києво-Печерської Лаври з 1926 р. числився Архимандрит Гермоґен. Але він був на „відпочинку" на „куроті" в советському концентраційному таборі НКВД на далекому, холодному Сибіру, де лишився й по цей день, якщо не вмер. Отже очолював був Лавру архимандрит Валерій, колишній реєнт-уставщик Лавретного хору.

Керівним органом Лаври був Собор, що було з днем 1. 2. 1942 р., після довголітнього перериву, поновив Службу Божу й узявся до діяльности. До складу Собору було ввійшли: еклезіярх — архимандрит Борис (давній завідувач Лаврської друкарні), скарбник-ігумен Феонелінт, уставщик-ігумен Іринарх, благочинний — ієромонах Далмат та керівник справ — ієромонах Дмитрій.

Хоч Собор узявся до праці з 1-го лютого, однак уже 1-го січня 1942 р., місяцем раніще, в приведеній братією до ладу церкві Христовоздвиженській почали були правити Службу Божу. До Печер часто заходили німецькі вояки, рядові й офіцири. Вони поводились шанобливо й з великою зацікавленістю.

Все — закінчує очевидець, розповідаючи нам — руїни висаджених у повітря Лаврських церков і монахи-городники, і ремонтні робітники (!), і Служба Божа, така скромна й проста та позбавлена шаноти минулої своєї величі, і зосереджені обличчя ченців — нагадувало **ніби перші часи християнства...** Оттакий вигляд мала Лавра Києво-Печерська в дні німецької окупації. Чиж хоч такий має вона за окупації теперішньої орди „рідного" „сонечка", „батька", ката — кремлівського царя Сталіна? Сумніваємось... Але відомостів — жадних, як усе провалилось!..

II.

А ось:

Справа з Фролівським дівочим манастирем.

У 1923 році 2,500 черниць було розігнано з манастиря перетворено на швацьку фабрику. Безгосподарність і злочинність увесь манастир звели, як кажуть на „пси". Але по девятнацяти довгих роках, мов би на голос дзвіниці вертаються черниці до свого манастиря. Ішли вони з далекої півночі, з півдня, зі сходу. І щож вони після довгих блукань у світі й важкої розлуки зі своїм гніздом-манастирем побачили повернувшися? Те, що побачили привело їх у жах. Та й жахатися було чого.

Нагробки на кладовищі порозбивано, келії порозвалювано, пообдирано; парки такі колись розкішні та красні знищено. Церкву, що стояла на горі, геть зруйновано й сліду не лишилось би, колиб не ті два кленики, що посаджені були сестрами, мов вартові колись, стояли біля дверей церкви, що чудом збереглись.

Кленики постаріли і не всім, що садили їх, пощастило знову їх побачити, цих двох невідкличних, тільки німих свідків, що моглиб розповісти багато й багато безбожницьких вчинків большевицьких.

Із 2,500 черниць вернулися до свого манастиря в дні відсутности большевиків, ледви... дві сотні сестер. А чиж вони й тепер там?... Ні!... Повтікали сердечні з перестраху перед „освободітелем атечества рускаво"..

Інші манастирі й церкви.

Видубецький манастир збудований десь по 1200 році; Покровський, Китаєвський, Братський, Миколаєвський, Межигірський зазнали такої-ж сумної долі, як Печерський і Фролівський. Але цього лиха зазнали манастирі не лише в Києві.

Загинула від рук „рідного брата" Спасо - Преображенська стародавня церква в Сорочинцях, Переяславська церква святої Покрови, в якій, як кажуть „присягались на вірність" царю московському та Густинський, змальований свого часу Шевченком, Воздвиженський манастир вселі Густині біля Прилуки на Полтавщині.

Розграбували цей манастир і знищили большевики — червоні окупанти. Золоті й срібні хрести, чаші та інші предмети християнського культу вивезено було до проклятої ненажерливої кровопивці Москви, а манастирі знищено.

З усього того багацтва, що мав був манастир в Густині, залишилось лише кілька світлин з одного ученого археольоґа й дослідника української старовини. Але тепер і те все мабуть загинуло в полумні війни.

Світлини були зроблені з Євангелії, що була в дуже цінній мистецькій оправі, з багатьома медаліонами. Це був дар славного Гетьмана Івана Мазепи з р. 1701. Була світлина з плащаниці, шитої сріблом, золотом і шовком з року 1679; світлина „воздуху" шитого шовком; срібної гробниці, що мала вагу понад 18 фунтів з року 1787 і срібної чаші з року 1762; світлина мистецько оздобленої Євангелії — дарунку козака запорожської Січі Дериєвича, тощо.

Кажемо — світлини — бо все те багацтво „поїхало" до ненаситної большевицької Москви. І вже з переліку цих лише світлин, що також як і оригінали, десь певно загинули, якщо ще хоч автор їх уцілів, можна уявити собі якої шкоди заподіяли большевики українській культурі й українській історії та церкві.

На Печерських висотах, там, де одна дорога йде до Лаври, а друга обминаючи Аскольдову могилу, широким вивозом, повертаючи, то сюди, то туди, виходить до Дніпра, колись стояв один із памятників Мазепиної Епохи — Миколаївський Собор — Великий Микола, як бувало казали. Цікава була споруда з фронтоном уквітча-

---

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

23)

Тут населення ніби-ж звикло до чужинців. І справді, воно було ввічливіше, услужніше й привітливіше. Навіть на третьому році війни чемність, добрий тон та до певної міри й безжурність не цілком зникли, як по інших великих містах Німеччини, хочби й в Берліні. Таксамо й щодо партійности, то й вона була тут не та, як деінде, не нагадуючи того сектярства, чи певної риси запеклости, як це можна було спостерігати по інших містах Німеччини, а особливо на півночи. Тут майже не було видно глиняно-жовтої уніформи гітлерівців.

Але я швидко спостеріг і переконався, що тут якраз гітлерівщина не потрібувала накидати себе, чи боронитися за перевагу, бо вона панувала глибоо в настроях і почуваннях, ставши тією панею, яка ні з ким своєї влади не ділила й не потребувала ділити. Тут вона була глибоко в серцях, як вияв повної солідарности й злиття з політикою партії Гітлера, ніби іншої політики взагалі ніколи не існувало, а іншої партії нема й не може бути. В ту пору, цеж було в середині 1942 р., кульмінаційний пункт гітлерівщини, не тільки тут, а майже по всій Німеччині, всі німці були з політикою Гітлера солідарні й одностайні, лишень 10-20 відсотків з них не годилися подекуди з тактикою Гітлера, тільки й всього. Тут я ніколи не чув партійних суперечок, навіть легких дискусій, чи сумнівів. Може це й було, але виявляло себе так несміливо й конфузно, що для стороннього ока, а тим більше чужинецького, не було помітне. Я ніколи не чув слова „Гітлер", а тільки „фюрер", або „Адольф Гітлер". А коли я вживав це слово „Гітлер", ніби говорив про звичайну людину, то зразуж ловив на собі вираз докору, чи догани в очах того, з ким балакав.

В цю пору, по всій майже Німеччині Гітлер уважався за „вище єство", на зразок всіма визначного „божества", про яке не вільно не тільки нічого поганого, чи звичайного сказати, а навіть подумати, а таксамо не вільно й вимовити його імя „всує" Під поглядом непомильности він уже ставився вище за Папу Римського. Не могло навіть сумніву виникати, що це вожд, пророк, який бажає Німеччині неба прихилити, його особа священна, а накази не менше, бо їх навіть коментувати простому смертельникові не вільно. Німці вже не вважали подій за звичайний біг життя, а дивились на них як на „таїнство", а чинів і слова Гітлера слухали, як Службу Божу в церкві. Не тільки з промов, але й по тому, як він виставно, поволі й маєстатично рухався, проходячи перед фронтом своїх вояків, чи й на парадах, або прийомах було видно, що сам Гітлер уважав себе як не за „бога", то за його представника на землі.

А на нього дивлячись, всі німці й собі підносили голову все вище й вище, як нарід, що з нього вийшов „бог". Вони витали себе його іменем, починали й кінчали кожне діло й збори окликом на його славу: — Гайль Гітлер!... „Слава Гітлерови!...

Це замісць молитви перед кожним ділом і трапезою.

На вулиці, в магазині, в бюрі, в потязі, в себе в хаті, на родинах, чи христинах та весіллі, при зустрічі, при прощанні, встаючи й лягаючи в ліжко — німці витали один одного: — Гайль Гітлер!...

Це замісць колишнього „Слава Ісусу Христу"...

Кожна рекляма, кожний заклик, кожне розпорядження влади,, кожний закон, чи припис, кожний папір одного уряду до другого, кожна розмова, кожний запит, кожна балачка по-телефону, кожне щебетання закоханої пари — все кінчається окликом на його славу: — Гайль Гітлер!...

Купець покаже найкращий крам, перекупка найсумлінніше відважить, голяр найкраще поголить, швець найкраще полатає черевики, як йому представитись увійшовши та сказати відходячи: Гайль Гітлер!

Люди наче почаміріли від того оклику, забули всі привіти, що ними впродовж тисячі років витали себе їхні предки, навіть забули, як вони самі себе витали рік-два перед тим, бо тепер тільки так витали себе міністри, урядовці, вояки, письменники, професори, робітники, купці, буржуї й пролетарі, багаті, бідні, старі й малі, жінки й чоловіки, хлопці й дівчата, всі та всіх витали: — Гайль Гітлер!...

Тепер ні здоровля ніхто нікому не бажав, ні добрийдень, ні доброго ранку, ні добрийвечір, лишень слави фюрерові:

— Гайль Гітлер!...

Це було не тільки гасло переможного походу, але й мірка віри, патріотизму, відданости ідеї фюрера, а тим самим ідеї Великонімеччини, ознака приналежности до німецької „вищої раси", що більше: це мав бути клич і символ для всіх германців — в Европі й поза нею.

Так виявлялися настрої в Юнкерса, так було і в місті, так було майже по всій Німеччині. Як би хто завважив, що це було внаслідок примусу, надзвичайно розвиненого в Німеччині шпіонажу одного за другим, чи внаслідок терору, про який говорилося з закордоном, то він гірко-б помилився. Це не мало ні риски примусу, ні терору, ні шпіонажу. Навпаки, це було свідоме, добровільне й радісне. В майстернях, чи на вулиці, або й у себе в хаті німці мали багато нагоди критикувати політику уряду, чи наміри партії, ганити жорстокість в обходженні з чужинцями, особливо зі східніми народами, чи нарікати на існуючий лад і порядок, але я цього не чув тоді й не бачив та німці цього й не робили, бо уряд якраз і робив те, що кожний німець на його місці робив би, чи й ще „краще".

(Дальше буде).

Пані Е. Рузвелт як делеґатка до О. О. Д.

Пані Е. Рузвелт висловлювалася не раз за те, щоби жінки не оминали нагоди для участи у професійній та громадській праці, та щоби в тій праці набували досвіду. Як дружина президента, вона сама вповні віддавалась громадській праці. А оце недавно, як делеґатка на перший зїзд Організації Обеднаних Держав, вона показала себе на ширшому полі своїм історичним виступом в обороні скитальців в Европі, які бояться повертатись до дому.

Єдина жінка з делеґації Злучених Держав, вона була призначена членом Громадсько-Культурного Гуманітарного Комітету при ООД. Загальні Збори ООД передали цьому комітетові пропозиції Югославії, щоби за чотири місяці спинити всю допомогу скитальцям, за виключенням еспанських втікачів, які досі перебувають у Франції. Британський міністер закордонних справ пропонував, щоби тою справою занялася Економічно-Соціяльна Рада — одна з двох важніших рад при ООД. Пані Рузвелт підтримала ту пропозицію, кажучи: „Ми в Злучених Державах добре знаємо, що ця справа є негайною, яку треба вирішити в інтересах людства". Після кількоденних дебат вона подала резолюцію з домаганням, щоби ту справу передати спеціяльному комітетови при Економічно-Соціяльній Раді. Делеґат Совєтського Союзу запропонував додатки за поворот втікачів до своїх країн та за заборону — як він казав — пропаґанди в таборах втікачів. Пані Рузвелт рішуче виступила проти тих додатків. „Ніхто не хоче, щоби табори втікачів стали центрами політичної діяльности", заявила вона. „Але хто має сказати, що є пропаґандою?" Коли ця гостра справа опинилась знову на Загальних Зборах, пані Рузвелт продовжувала завзято боронити свободу слова. „Чи ми такі слабі в Обеднаних Державах, що маємо позбавити людей права почути, що думають їх приятелі?" — питала вона.

День 13. лютого буде памятним. В той день Загальні Збори ООД відкинули різні додатки, пропоновані Совєтським Союзом 31 голосами проти 10, після чого одноголосно приняли резолюцію проти примусової репатріяції та за встановлення спеціяльного комітету при Економічно-Соціяльній Раді для досліджeння справи скитальців.

Провідна участь пані Рузвелт в перебігу цілої справи льоґічним наслідком того життя, яке вона провадила продовж 12 років, коли її чоловік був президентом Злучених Держав. До речі, коли року 1939 інститут Ґалупа робив дослідження громадської опінії про діяльність пані Рузвелт, виявилося, що 68 відсотків з тих, кого питали, одобрювали її діяльність. В той же час відсоток тих, хто одобрював політику її чоловіка, був значно меншим.

Будучи помічницею президента, пані Рузвелт надавалася до тої ролі своїм вроджено-приязним, щиро-демократичним поводженням та великим бажанням бути корисною. Підчас свого перебування у Білому Домі провадила величезну кореспонденцію. Її далекі подорожування навіть за мирного часу викликували чималий подив у цілій країні. Тим більше в часі війни, коли вона, в уніформі Червоного Хреста, на свої власні засоби, зробила яких 25,000 миль подорожі по південних островах Тихого Океану, відвідуючи шпиталі та клюби Червоного Хреста, промовляючи до вояків. Передавала їм привіт від президента. Від них привезла до дому чисельні доручення до їх родин, які передавала чи то листами, чи телефоном. Вона вважала своїм обовязком їхати і говорити, хоч і в неприятливих обставинах, коли того бажали її співгромадяни.

Пані Рузвелт — племінниця президента Теодора Рузвелта — народилася в осени року 1884. В десятім році осиротіла й далі жила з бабунею. В свому життєпису вона згадує себе як дуже скромну, соромливу, незграбну і негарну дитину. Не маючи близьких товаришок, захоплювалась книжками, жила в їх світі. Маючи двацять років одружилася зі своїм далеким кузином, Френклином Делано Рузвелтом, якого знала кілька років перед тим.

По смерти президента, на весні 1945 року, пані Рузвелт повернулась до приватного життя, але не надовго. Коли президент Труман оголосив список осіб, призначених делеґатами на зїзд ООД, мало хто здивувався, побачивши в описку імя Е. Рузвелт. Вона надалі тримається свого переконання, що жінки повинні використовувати нагоду для громадської праці. Вся її попердня праця, досвід послужили їй тепер на міжнародньому полі. По повороті з Лондону, дістала від сенатора Вандербер.а, твердого републиканця і члена делеґації, признання за відвагу і послідовність. А сенатор Том Конелі, голова сенатського комітету закордонних взаємовідносин, назвав її „одною з яскравих осіб" на конференції й додав, що на його думку, в складі наступних делеґацій з цеї країни має бути принаймні одна жінка.

Загальна Рада — ФЛІС.

—o—

Шукають рідних:

В таборі виселенців (Дисплейсд Персонс) у Фіссен, в Баварії (Німеччина) находяться наступні особи, що шукають рідних в Америці:

Вербицький Евген шукає дядька Миколу Карлаша, співака.

Горох'вський Йосиф шукає рідні.

Кметик Юрій зо Заліщик шукає монаха Епіфанія Теодоровича, священика Ганяка, Володимира Душника і Стефанію Кундис, з Гартфорд, Конн.

Макогон Іван шукає вуйка Семена Рашковецького, що жив у Такома, стейт Вашингтон.

Мельник Юрій шукає рідні.

Хто хотів би з ними переписатись, нехай зголоситься до: **Common Council for American Unity**, 20 West 40th St., New York 18, N. Y., де одержить від них поштові картки УНРРА, що дають право на висилку листів і пакунків.

Крім того в Common Council є лист від Федора Гринькова, який шукає свого вуйка Степана Гаврилюка, що жив у Брукліні, Н. Й., в 1939 році і від Романа Мицика зі Синевідська, який шукає односельчан в Америці.

Загальна Рада — ФЛІС.

ЩО ПИШУТЬ?

ПОЧУВАННЯ ЛЮДИНИ, ЩО ЙОМУ ПОМОРДУВАЛИ РОДИНУ.

Скиталець з Франції найшов у „Свободі" адреси двох одноіменників, одного в Шікаґу, другого на Стейтен Айленд. До обох пише подібні листи, а з них маємо такі вісти й почування автора:

За океаном маю багато рідні, хоч особисто їх не знаю. Мій батько небіжчик походив з Доброї, пов. Сянік. Там була моя родина між поляками й українцями. Я мав двох стриечних братів, один був залізничим інспектором, а другий доктором. Їх батько був у Роґізні священиком українським. У мене були ще два брати, один інспектором школи, а другий українським священиком, а це Стефан. Я довідався, що їх обох большевики помордували. Дві дочки, одна з мужом перебуває в Мюнхен в Німеччині, одна ще не видана, має дипльому докторки ветеринарії. Я бажав би конечно видістати їх з Німеччини. Хотів би я поїхати з Франції за границю, але дуже тяжко за одіж і тому я просив краянів, щоб хоч яку стару прислали. Тепер пошта грошей ще не приймає, а я хотів би передплатити собі „Свободу", бо перед війною я її читав.

Я служив в У. Г. Армії, боровся за Україну і треба ще боротись до загину, бо нас нищать вороги і тепер, як німці, так поляки як і большевики. Тоті не мають серця, мордують, мучать, вивозять на Сибір і Господь знає куди.

У моїм селі ні одної хати не осталося, у сусіднім селі також усе знищене війною і грабунком. Наш нарід вивозять, а на це місце привозять азіятів, кірґізів, татарів, калмиків та іншу мішанину. Найгірші кати то ота червона зараза. Це люди без серця і без освіти, просто дикуни. У моїм селі убили священика, що мав уже 79 років; кажуть, що нетреба ні священиків, ні професорів, бо та капіталісти. В Росії робітники дуже бідують, бо там нема волі — де робітника поставлять до робти, там і мусить стояти, працювати й мовчати.

⁂

Другий лист, писаний до такогож іменника, містить такі страхіття:

Листа й часопис я отримав, дуже щиренько дякую. Нам тепер трохи ліпше, бо хоч не чуємо отого гуркоту літаків і вибуху бомб. Найгірше було ночами, бо треба було зганяти сплячих дітей і критися в ями перед бомбами.

З рідного краю відомостей не маємо, бо червоні не дозволяють ні в одну ні в другу сторону, хоч нема й до кого писати, бо одних повивозили не знати куди, інших вимордували. Не досить того, що в 1939 і 1940 році вимордували німці силу нашого народу, то руські большевики ще гірші. Не дай Господи, щоби та червона зараза розмножилася в цілім світі. Ви там нічого не знаєте, що то є ті большевики, але не вірте, що большевицькі ґазети пишуть про комуністичний рай.

У самім тільки Самборі большевики вимордували 3,800 людей, а скільки у Львові, то не памятаю. Брат писав мені, що яких 22,000. Один чоловік оповідав йому, що в дверях тюрми стояли большевики з револьверами і як українці виходили, то вони стріляли в голови, а два авта на подвірю гуркотіли, щоб не чути було стрілів. Кажуть: „Виходи, виходи, не бійся, це не болить, то так, як пчола укусить". А багато наших людей заладували у тягаровий потяг замкнули двері і вивезли в поле серед зими. Так багато їх вимерзло. Моє село цілком знищене і всіх вимордували за те, що хтось убив 30 комісарів...

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

БОФАЛО, Н. Й.

Допомогове віче.

Дня 10-го березня ц. р. в Українськім Народнім Домі, при 205 Мілітари Ровд в Бофало, відбулося загальне-масове віче, в справі несення помочі українським скитальцям в Европі. Віче скликав місцевий Комітет, котрий щойно кілька місяців як „вибрано, тільки для цеї справи, щоби якнайскорше нести поміч українським нещасним жертвам війни. На віче прийшли українці з міста Бофало, а, також і з дооколичних місцевостей, Ланкестер, Депю, Лакавана, Танавада і Ніяґара Фолс.

На знак, всі встали і віддали пошану прапорам, Злучених Держав і українському. Висказали вірність прапорови і державі, та відспівали народний Гимн Злуч. Держав. Відтак висвітлено дві фільми: Діяльність Амер. Чер. Хреста в Европі і несення помочі скитальцям Товариство УНРРА.

Віче проводив п. П. Сандовський, котрий по коротких словах, по анґлійськи і по українськи, покликав на першого бесідника п. Івана Колотило.

П. Колотило служив в американському війську, котре окупувало полудневу часть Австрії, в околици міста Сальцбурґа. Там знаходяться табори скитальців, в котрих приділено поверх 3,000 українців, з різних сторін України. Через цілий час свого побуту в тій околиці, п. Колотило, свідомий українець, (тут роджений але говорить, читає і пише по українськи добре), дуже часто заходив до українців в таборах. Приглядався їхньому нужденному життю, говорив з ними, бував на богослуженнях, на концертах і т. і. Промова п. Колотило, як наочного свідка, була дуже захоплююча і зворушуюча, так, що неодному слухачеви покотились слези з очей.

Другим бесідником був п. Вол. Цьопик. П. Цьопик молодий чоловік, тутейшого роджения, щиро працює для української справи і найбільше добра приносить тим, що інформує чужинців в тутешній анґлійській пресі. Його промова була в справі збирання приходженої одежи для скитальців.

Третий бесідник, о. Вол. Козоріз, парох тутешної церкви св. О. Николая, візвав щирими словами зібраних до зложения жертв, даючи почин від себе в сумі 25.00 долярів.

Четвертий бесідник п. Віллард Е. Давінґ, представник Амер. Чер. Хреста, котрий обїхав всі повоєнні области, говорив про нуждешну долю скитальців взагалі, а зосібна про українців.

Пятий бесідник о. Джан Дж. Сканлон С. Дж., римо-кат. священик, добре знаний, щирий прихильник українців, говорив про Чотири Свободи (Фоур Фрідомс) для українців. О. Сканлон говорив, що католицька церковна власть висилала протести до Совєтів проти поневолення нашої церкви та арештовання наших єпископів і священиків.

Д-р Вол. Ґалан, голова У. А. Допомогового Комітету, говорив, які то трудноші головний комітет мав і дальше ще має, тут в Америці, а також і в Европі, з пересилкою і доставленням помочі скитальцям.

Переведена збірка принесла поверх $550, котру зложили:

Союз Українок, від. 49. $50; А. Слотюк $30; Р. Вайда $30; а по $25: о. Вол. Козоріз, Дм. Стефанюк, В. Рудик. Збірка на народню ціль від п. Березюк $16. По $10: о. І. Жук, Народ. Дім Іст Бофало, К. Пуцак, Е. Тимкович, П. Замойський, С. Кіца, Дм. Колотило, І. Когут, С. Бурштинський, Н. Дякун, І. Грех; по $5: А. Макогон, М. Макоогн, Ф. Максим, М. Гротик, І. Поточак, М. Воврів, М. Гах, Ю. Кручко, І. Грицковян, В. Лабуда, І. Когут, Т. Слабик, П. Судин, М. Костецький, С. Лещишин, І. Колотило, В. Цьопик, С. Хорт, І. Гірний, Г. Плотиця, П. Сукмановський, Н. Бабала, М. Муцківський, С. Калина, Н. Скобала, І. Пастернак, І. Була, Н. Снайчук, І. Грицак, І. Кіналь, Ю. Сиглоний, М. Вітровий, Д. Вернеївський; по $3: О. Стецьків, І. Гуцул, Д. Жук, М. Завіський, М. Кіналь; по $2: К. Руда, К. Семків, Г. Цьопик, Р. Гуцул, С. Завіський, Н. Сорока, Л. Кіналь, Н. Цар, К. Шафран, М. Шафран, А. Дякун, М. Шуль $1.

З того $550 вислано до Головного Комітету, решта зістає на руках місцевого комітету, котрий продовжує збірку дальше.

Володимир Цьопик,
секр. Комітет.

—o—

АРНОЛД, ПА.

Віча.

У нас в Арнолд і в Ню Кенсінґтон і околиця влаштовано віча на поміч скитальцям в рідноиму краю. Головним бесідником був ред. Америки, п. Богдан Катамай. Він виказував, якої великої помочи треба у теперішному часі нашим братам по крові і кости, які вони гонені і переслідувані. Гості на гали аж плакали, так бесідник зворушив серця тих, що все прийдуть на поклик своїх передових людей. Людей не було так багато, як ми сподівалися, але зібрали того дня $236.75 з того ми вислали $180 до Головного Допомогового Комітету в Філядельфії, Па. Я завважав, що декотрі люди із нашої місцевости не прийшли на віче, бо був страйк і не мали грошей. Так не треба робити, бо як бесідник приїзджає з далека, то добре, щоб багато людей його послухало, і взяли собі щось до голови. Як нема жертви, то є друга робота до помочи. Щирим українцям все треба іти на зібрання і брати участь.

Жертводавці такі:

Укр. Народний Дім $50; о. С. Кнап $25; Іван Й. Федун $20; Іван Балабан $10; Іван Лобур $6; по $5: М. Земледух, Т. Сарняк, В. Собків, І. Сорока, С. Біндас, П. Кучкудан, о. С. Голутяк, І. Зарічняк; по $3: Е. Лобур, Ю. Грапцьо, П. Ляшковяк; по $2: П. Зілінський, П. Пітух, Н. Прокопик, П. Гусак, М. Климчук, М. Марійка, П. Пелць, В. Кузьмиха, Н. Солтис, М. Лесів, М. Пашкевич, С. Дмитрів, І. Сокаль, В. Бутель, П. Черем, П. Дубас, І. Швець, А. Кураш, П. Зорина, С. Гавой, Т. Комінко, Д. Любинецький, М. Красневич; по $1: І. Комінко, А. Котелець, М. Туранський, М. Новак, В. Кузьмиха, К. Зілінський, М. Мізюк, Д. Ваверчак, Н. Різник, Д. Тулейбич, П. Лобур, П. Калиновська, С. Гринчишин, М. Калиновська, І. Жураковський, Е. Сорока, І. Солтис, А. Лобур, П. Любчик, С. Цепенюк, М. Капітула, Р. Бойчук, П. Боднар, Ф. Мокара, В. Черем, П. Оліяр, Е. Зарічняк. Дрібні жертви $1.75.

І. П. Федан.

—o—

ЖАРТИ

Делікатне почування.

Дві сусідки здавна ворогували на себе і відказували одна на одну. Це спричинювало багато шкоди як Паранці, так і Насті. Хтось з мужчин порадив, щоб вони пішли до священика, може той їх погодить. По довшій намові, сусідки згодилися дарувати собі провини і жити в мирі. Щоб у практиці згода перетривала якнайдовше, священик радить, щоб одна одній не говорила нічого прикрого. Паранька хоче показати, що вона поправилася й каже до Насті солодко:

— Настуню, сусідко, я вам бажаю всього того, що й ви мені бажалиб!

— А бачите, Паранько, хто то зачинає сварку — відгризається Настя.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ВІСІМ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

ним візерунками стилю барако. Той собор був єдиним з цікавих памяток розвитку українського архитектурного мистецтва XVII.-XVIII. сторіч. Збудовано його було Гетьманом Ів. Мазепою в 1695-96 р. Сильно він був зазнав підчас революції: стіни його побито гарматними стрілами, подзьобано кулеметами й рушничками кулями. Покрівля бань світила до неба дірками.

Довго стояв цей памятник давнини нашої, як свідок минулого. Але тепр — порожнє місце там, де він, — Великий Микола — стояв. Його добре було видно через Дніпро з лівого берга.

Зникла десь у 1932-35 рр. Десятинна церква на Великій Володимирській вулиці, з якої большевики збудували... художню школу, мовляв не треба нам попівського дурману, нехай росте культура й шириться освіта!...

Загинув у 1937-38 рр. Золотоверхий Михайлівський манастир, на Трисвятительському майдані, що високо над Дніпром красувався довгі століття. На місці цієї святині — стоїть одоробло з десятком товстелезних кольон — будинок ЦККПБУ, якщо ще не розвалився,б о вже був розхристаний.

Безслідно зникла невеличка церковця, що стояла на майдані теперішнім,, Галбазі", цебто на жидівськім базарі. Значно більша, що була на розі вулиць Безаківської й Жилянської, на так званому — „Софійському подвірї". Зруйновано величезну церкву по Великій Васильківській вул. поруч з володимирським базаром. Богу душу віддали: Трисвятительська церква, Петропавлівська на Подолі, Димиївська на теперішній „Сталінці". Скорбяща на Сінній майдані, Георгіївська в Китаєві декілька зруйновано... Та хіба це й усе.

Ще силу силенну зруйновано Божих Домів. Важко та й нема потреби перелічувати їх усі. Досить того, щоб пригадати, що до колективізації в усіх селах України була більша чи менша церква, а тепер — голе місце, а то й сліду давно нема. Добре, якщо з усіх сіл України чудом збереглась в 1% чи найбільше ц 2 відсотках сіл церкви. Але заледве й це є, хоч багацько з них були дуже й дуже давної будови, отже як історичні памятники.

(Докінчення буде.)

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В АФРИЦІ. Парохіяни після посвячення нової церкви в Тенґеру. По середині делеґат патріярха й священик Мих. Божеринов. — (Через Канцелярію КУК).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Квартальні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 14. квітня, в галі церковній. Просимо всіх членів явитись на збори та вирівнати свої вкладки і належитости. Буде звіт контролі за перший квартал і звіт делегата з конвенції. — За уряд: А. Бабій, Т. Песко, Р. Дмитрів.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 7. ввечір, під ч. 847 Н. Френклін ул., з причини Великодних Свят. Просимо членів прийти на ці збори, де почуєте звіт делегата з конвенції. — С. Чорномаз, секр.

НАНТІКОК, ПА. — Тов. Вільна Україна, від. 319, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбудуться 14. квітня, в год. 2:30 попол., один тиждень скорше з причини Великодних Свят. Буде звіт делегата з 21. ковенції. Буде вибір касієра і секретаря, бо вони зрезиґнували. Просимо членів прийти на час. — Уряд.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 13. квітня, в год. 7:30 ввечір. Просимо всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членниць прийти на збори, бо маємо важні справи до вирішення. Буде звіт делеґатів з конвенції і звіт контрольної комісії за квартал. Просимо довгуючих члнів вирівнати залеглі довги. Просимо членів і членниць вписати в члени своїх кревних і знайомих. Не явившийся на збори член чи урядник підлягає карі згідно зо статутом. — За уряд: М. Ґалан, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Збори 204 відділу відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8:15 ввечір, в гали укр. прав. громади, 334 Іст 14. вул. Просимо всіх членів прийти на ті збори та вирівнати біжучі і залеглі членські вкладки. На зборах буде даний короткий звіт з 21. конвенції У. Н. Союзу. — Уряд 204 від.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — Квартальні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. [illegible] відбудуться 14. квітня, в годині 2. пополудні, в домі Лісного. Повинністю членів є прийти і вислухати звіту секретаря і касієра. — Шеґера, предс.; Мартинчук, кас.; Лісний, секр.

ТОМЕСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться 13. квітня, в годині 8. ввечір, в Українській Гали на Проспект ул. Кожний член повинен прийти, бо є важні справи до полагодження. — О. Береза, предс.; М. Шипінка, кас.; І. Кіндрат, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Місячні збори Сестр. Любов, від. 37, відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 3. пополудні, в У. Н. Домі, 214-216 Фултон ул., з причини Великодних Свят. Просимо всіх членниць прийти на ці збори, бо будуть важні справи до полагодження. Делегатка дасть звіт з конвенції. Будемо приймати нових членниць і дітей до У. Н. Союзу. — За уряд: А. Пограничпа, пр.; А. Огар, кас.; А. Гнатюк, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх членів й членниць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в год. 12. вполудне, в Домі Відділів У. Н. Союзу, 843 Н. Вестерн Еве. На цих зборах делегати нашого відділу на 21. конвенцію дадуть свої звіти і буде багато інших справ до вирішення, тому приявність всіх членів і членниць є конечна. — Ф. Васильовський, предс.; Т. Шпікула, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 76, повідомляє всіх своїх членів і членниць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в 1. годині пополудні. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження, а також делегат дасть звіт з 21. конвенції. — За уряд: С. Хринивський, предс.; Н. Хощевський, кас.; В. Салабун, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Українське Запомогове Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх своїх членів, що квартальні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8. ввечір, в церковній гали при 7. вул. Просимо членів прийти на ці важні збори. Буде звіт делегатів з конвенції і інші важні справи до полагодження. — І. Серединський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Д. Вітовського, від. 268, повідомляє членів, що звичайні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в домі У. Горожан на Френклин ул. Просимо всіх членів прийти на збори і вислухати звіту делегата з конвенції. Початок зборів 7:30 ввечір. — В. Питель, пр.; М. Шанайда, кас.; Т. Радинський, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, повідомляє всіх своїх членів і членниць, що місячні збори відбудуться тиждень скорше, а то 14. квітня, в годині 3. пополудні, в церковній гали на Ґрінвіч Еве. Просимо місцевих і позамісцевих членів і членниць прийти точно на час, бо секретар-делегат дасть звіт з конвенції. Пригадуємо довгуючим членам, щоби вирівнали свої залеглі місячні вкладки. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. — Збори Тов. Згода, від. 294, відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8. ввечір, в церковній галі на Ірвінґ ул. Просимо всіх членів прийти на означений час. Просимо привести нових членів, бо приймаємо без вступного як дітей так і старших. За приєднання нового члена дістанете нагороду з У. Н. Союзу. — За уряд: І. Король, пр.; Д. Гуспинюк, кас.; Я. Салій, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Запорозька Січ, від. 117, просить членів на перші квартальні збори, що відбудуться в суботу, 13. квітня, точно в год. 8. ввечір, у великій гали, 217-219 Іст 6. вул. Кожний член повинен явитись на ці збори, бо буде звіт фінансовий і контролі. Просимо членів вирівнати свої довги. На цих зборах є важні справи до полагодження. Просимо членів привести нових членів і вписати свої діти. — За уряд: С. Малярський, предс.; Т. Ніньовський, фін. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в гали парохіяльній, 803 Фронт Стр., в 3. годині пополудні. Взиваємо членів прийти на означений час, бо делегат дасть звіт з конвенції. Хто хотів би вписатись до У. Н. Союзу, просимо прийти на збори, бо будемо приймати без вступного. Напоминаємо довгуючих членів старатися виповнити свої залеглости. Довгуючі члени, коли не заплатять на час, будуть суспендовані. — За уряд: В. Ракочий, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

САВТПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відома всім членицям і членам, місцевим і позамісцевим, що з причини Великодних Свят збори відбудуться в суботу, 13. квітня, точно в годині 8. ввечір. Просимо всіх прийти на час і справи полагодити. Буде звіт делегата з конвенції. Збори будуть в гали У. Н. Дому, 259 Кінґс Гайвей Вест. — П. Дудко, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Свобода, від. 194 і від. 184, що спільно вибрали делегата на конвенцію, повідомляють, що спільні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8. ввечір, під ч. 350 Вест 41 вул. Приявність всіх членів обох відділів є конечна, бо буде звіт делегата. — За уряд: Н. Марків, предс.; Т. Пітула, кас.; С. Гнатишин, секр.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 2. пополудні, в гали парохіяльній, 45-47 Говп Еве., Пасейк. На порядку нарад є Тов. справи до полагодження, тому просимо членів прийти на збори. Довгуючих членів упоминаємо прийти і вирівнати свої залеглі належитости, бо інакше будуть суспендовані. — І. Живіцький, предс.; Г. Яськів, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. — Тов. Укр. Січових Стрільців, від. 44, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 1:30 пополудні, в церковній православній гали. Взиваємо всіх членів прийти на збори і заплатити свої місячні вкладки, а також вислухати звіту делегата з 21. конвенції У. Н. Союзу. — За уряд: В. Шишка, предс.; А. Бодник, кас.; Л. Демчук, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 339, відбудуться в суботу, 13. квітня, в год. 7. ввечір, в домі Громади, 3322 Н. Лавренс ул. Просимо місцевих і позамісцевих членів бути приявними на цих зборах, бо маємо кілька важних справ і корисних справ до полагодження. — За уряд: І. Сорока (ст.), предс.; Т. Плавяник, кас.; А. Хромяк, секр.

НАЙСТАВН, ФІЛЬДЕЛЬФІЯ, ПА. — Отсим повідомляємо, що збори Бр. св. Володимира, від. 105, відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 3. пополудні, в галі Укр. Громади, 2051 Ровен ул. Буде звіт делегата з 21. конвенції. — О. Волчек, предс.; Д. Слободян, секр.-кас.; С. Слободя, рек. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Збори Тов. Любов, ід. 370, відбудуться в неділю, 14. квітня, в церковній гали, 127 Парк ул., зараз по Сл. Божій. Взиваємо членів прийти на ці збори і заплатити свою належитість. Не приявний на цих зборах член буде суспендований, тому, що уряд затягнув позичку на заплачення вкладок минулого місяця. Делегат дасть звіт з конвенції. — П. Воляник, пр.; В. Колесняк, кас.; М. Сампара, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збруча, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 2. пополудні, в У. Г. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Приявність членів є обовязкова, бо делегат дасть звіт з конвенції. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ТАВНТОН, МАСС. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, повідомляє своїх членів і членниць, що місячні збори відбудуться 14. квітня, в годині 2. пополудні, в ов. Галі, 14 Пейпл Еве. Просимо всіх членів прийти на означений час. Ті збори відбудуться тиждень скорше через Великдень. — За уряд: В. Пронішк, предс.; Х. Салата, кас.; К. Сідзінський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Збори Тов. Єдність, від. 163, відбудуться в неділю, 14. квітня, в 1. годині пополудні, в домі Горожан, 847 Н. Френклин ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є багато справ до полагодження. Делеґат дасть звіт з конвенції. — За уряд: Н. Курко, пр.; І. Потучко, рек. секр.; М. Паранич, фін. секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членниць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в галі церковній, в год. 5. точно. Просимо членниць явитися на означений час, бо будемо мати багато справ до вирішення. Довгуючі членниці повинні прийти на збори і вирівнати свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — За уряд: Евдокія Геруля, предс.; Анастазія Грицак, кас.; Марія Ходяк, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 2. пополудні точно, в гали де звичайно, з причини Великодя. Приявність членів є конечна, бо є важні справи до вирішення. Делегати дадуть звіт з конвенції. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої залеглости, бо інакше будуть суспендовані. — П. Паснак, предс.; Т. Шургот, кас.; А. Іванів, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Перші квартальні збори Тов. Дністер, від. 361, відбудуться в суботу, 13. квітня, точно в годи 8. ввечір, в церковній гали при 7. ул. Обовязком кожного члена є прийти на ці дуже важні збори, бо є багато справ до полагодження. Контр. комісія дасть фінансовий звіт за перший квартал. Буде звіт наших делеґатів з 21. конвенції. — Уряд: М. Малетич, предс.; П. Кучма, фін. секр.; І. Галичин, кас.; В. Павлів, рек. секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Бр. Сош. св. Духа, від. 237, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в год. 2. пополудні, в У. Н. Домі, при 4 і і Ворд ул. Є важні справи до полагодження. Делеґати дадуть звіт з 21. конвенції, тому кому залежить на добрі У. Н. Союзу, повинен прийти на збори. — Н. Броницький, предс.; Т. Крико, кас.; Г. Стеців, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Тов. Українська Січ, від. 39, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в 3. годині пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на час. Делеґати дадуть звіт з конвенції і будуть важні справи до вирішення. — За уряд: О. Шмокалюк, предс.; В. Осохівський, фін. секр.; І. Пігуляк, кас.; А. Яворський, рек. секр.

ОЗОН ПАРК, Н. Й. — Тов. Вільна Україна, від. 200, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8. ввечір точно. Просимо всіх членів бути приявними на цих зборах, бо є важні справи до вирішення і буде звіт делеґатів з 21. ковенції. — П. Господарець, предс.; О. Коцопій, кас.; В. Воргуль, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Д. Вітовського, від. 375, відбуде свої збори в неділю, 14. квітня, в год. 12:30 попол., в домівці У. А. Горожан при Френклин ул. Просимо всіх членів прийти на збори і послухати звіту делеаґтів з конвенції. — Г. Дорожовський, гол.; І. Харамбура, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. Любов, від. 45, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 14. квітня. Просимо членів чисельно явитися, бо є дуже важні справи до вирішення. Як хто має які справи до секретаря, то просимо прийти скорше. — М. Дубас, предс.; А. Ґарасим, кас.; М. Ю. Сеник, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Тов. Мир, від. 324, відбудуться в суботу, 13. квітня, в год. 8. ввечір, в Укр. Гали, 23 ул і Бровн. Просимо всіх членів прийти на ці збори і вислухати звіту делеґата з конвенції; є також інші справи до полагодження. — Г. Бучко, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. квітня, в годині 8. ввечір, в укр. прав. церковній гамі, 675 Савт 19. вул. Обовязком членів є бути на зборах. Буде звіт делеґатів з 21. конвенції. — Н. Боднар, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Перші квартальні збори Тов. Заорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 14. квітня, в парохіяльній галі, 74 Герис Еве. годині 1. пополудні точно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Будуть звіти контролі і уряду за перший квартал, та делеґатів з 21. конвенції. — І. Околіта, предс.; І. Кокольський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім членам, що квартальні збори відбудуться в неділю, 14. квітня, в годині 1:30 пополудні, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартін ул. і Мішіґен Еве. На ці збори просимо всіх членів чисельно прийти та послухати звітів делеґатів з конвенції. Поза тим маємо інші важні справи. Просимо придержуватись зобовязання та платити свої належитости на час. Не забувайте вписувати своїх дітей до Союзу, бо ніґде нема нічого кращого. — І. Форись, предс.; І. Андрусевич, кас.; П. Кізел, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 14. квітня, зараз по Сл. Божій, в гали парохіяльній. Буде звіт делеґата з конвенції. Обовязком кожного члена є бути на зборах і заплатити свою місячну вкладку. — Уряд.

КОТСВІЛ, ПА. — Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 248, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 14. квітня, в годині 12. вполудне, в гали парохіяльній. Обовязком кожного члена є бути на зборах, бо буде звіт делеґата з конвенції. — Уряд.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 11, відбуде місячні збори в неділю, 14. квітня, в гали церковній на Мейпл Еве., зараз по Сл. Божій, тому, що в наступну неділю є Воскресення Хр. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свої залеглі вкладки та вислухати звіту делеґата з 21. конвенції. — За уряд: В. Романів, предс.; А. Дида, кас.; П. Сціленний, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 9. квітня 1946 р. помер у 63 році життя

ПЕТРО МАЗУР

довголітний член Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70 У. А. Союзу в Джерзі Сити, Н. Дж.

Покійний роджений в селі Ялин, пов. Сянок, Західна Україна. До У. Н. Союзу вступив 1911 року. Полишив у смутку жінку Софію, брата Михайла, дочок: Юлію, зам. Борджес; Марію, зам. Волш; Анну, зам. Кінг; Ольгу, зам Баркевич; Катерину, зам. Мотичка і Олену, зам. Закіно; синів Андрія і Юрія та дві невістки, 5 внуків і 11 внучок.

Похорон відбудеться в суботу, 13. квітня, в год. 9. рано, з дому жалоби, 325 Ґренд ул., до церкви св. Петра й Павла при Ґренд ул., а відтак на цвинтар Джерзі Сити Семетари при Нюарк Еве.

Просимо членів, вільних від праці взяти участь у похороні. — В. Й: П.!

В. Кушнір, секр.

ПОШУКУЮТЬ

Пошукую **ТОМКА ЧОПА (Tomash Chopp)**, родом з села Випники, повіт Сокаль, Галичина. Він колись перебував у Брукліні, Н. Й. Хто знає про нього, або він самий, дуже прошу написати на адресу: 69-

JOSEPH LUKACZ
20 Stanley Avenue,
Toronto, Ont., Canada.

Анна Кузів, по першім мужу **Марків,** уроджена в селі Тинів, повіт Дрогобич, до Америки виїхала без мужа в 1937 році. Її пошукує **Анна Марків.** Прошу відізватися на отцей адрес: **Baratiak Jan,** Lesse No. 12, post Bajdecaurd, Moselle, France.

ВАЛОДИМИР БАҐАН, Станиславів-Гірка, повідомляє своїх рідних, друзів та знайомих, що його стала адреса є: 69-

W. BAGAN,
913 Queen St., W.
Toronto 3, Ont Canada

Европейські часописи прошу передрукувати.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА ЗАТРИМУЙТЕ СВОЇ ВОЄННІ БОНДИ!

В СПРАВІ ҐАЗЕТ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ.

Тим з наших громадян, що надіслали передплати на „Свободу" для своїх знакомих-скитальців у Німеччині та Австрії, подається до відома, що покищо почта ще далі не приймає висилок ґазет для поодиноких осіб. Зате можна висилати тим, що подають A. P. O. Number, або UNRRA Team Number. Це не відноситься до пренумерат ґазет до осіб у Франції, Бельгії, Швайцарії, Італії чи Англії. До них можна теж висилати книжки. А, наприклад, з Франції вже лекше доставити книжки до скитальчих таборів.

ТАРЗАН, ч. 1361. Небеспека в повітрі.

-1361-
MEANWHILE AT THE APACHES' CAMP, HAVING FRIGHTENED RENÉE INTO A FAINT, JAKKO THREW THE COOKED MEAT INTO THE GRASS TO COOL.

THEN HE JOYFULLY HURRIED BACK TO GIVE LITTLE PIERRE THE COOKED FOOD HE KNEW LITTLE BOYS LIKED.

Distr by United Feature Syndicate, Inc

TARZAN APPROACHED THE TREE WITH CAT-LIKE CAUTION.

THE SPOOR OF THE STRANGE CREATURE WAS STRONG ON THE AIR.

Тимчасом в таборі апашів, Джако перестрашив Рену до омління, а зварене мясо кинув в траву, щоб охолодилося.

Опісля він радісно побіг до малого Петруся, щоб йому дати зварене мясо, яке, як він знав, хлопці любили.

Тарзан зближався до дерева з котячою обережністю.

Подих дивного сотворіння давався сильно відчувати в повітрі.